

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a členov sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Pavla Farkaša na verejnom zasadnutí v Bratislave 22. júla 2009 v trestnej veci obvineného **Ing. A. D. pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami** podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 8 T 62/07, o dovolaní, ktoré podal minister spravodlivosti Slovenskej republiky proti trestnému rozkazu Okresného súdu Košice II z 15. augusta 2007, sp. zn. 8T 62/07, a podľa § 386 ods. 1, ods. 2 a § 388 ods. 1 Tr. por. takto

r o z h o d o l :

Trestným rozkazom Okresného súdu Košice II z 15. augusta 2007, sp. zn. 8T 62/07,

bol porušený zákon

v ustanovení § 294 ods. 2 Tr. zák. v neprospech obvineného Ing. A. D..

Napadnutý trestný rozkaz **sa zrušuje**.

Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušený trestný rozkaz obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresnému súde Košice II **sa prikazuje**, aby vec v potrebnom rozsahu **znovu prerokoval a rozhodol**.

O d ô v o d n e n i e :

Uvedeným trestným rozkazom obvinený Ing. A. D. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. v podstate na tom skutkovom základe, že

v Košiciach od 14. novembra 2005 do 19. marca 2007 neoprávnene držal pištoľ zn. ČZ 83, kalibru 7,65, napriek tomu, že mu 14. novembra 2005 skončila platnosť zbrojného preukazu, o nový nepožiadal, na výzvu na odovzdanie zbrane (prevzatú 27. júna 2006) nereagoval.

Okresný súd za to obvinenému podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody na tri roky a na jeho výkon tohto podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 28. septembra 2007.

Minister spravodlivosti na podnet obvineného a jeho manželky podal proti uvedenému trestnému rozkazu v prospech obvineného dovolanie, ktorým sa domáhal, aby Najvyšší súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 39 ods. 1 Tr. zák. a § 9 ods. 1, § 281 ods. 1 Tr. por., aby zrušil tento trestný rozkaz, ako aj nadväzujúce rozhodnutia, a Okresnému súdu Košice II prikázal vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

Minister spravodlivosti uviedol, že podané dovolanie spĺňa dôvody na jeho podanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolateľ s poukazom na osobné pomery obvineného vyslovil názor, že došlo k porušeniu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., lebo toto mal okresný súd aplikovať pri svojom rozhodovaní, keďže trest uložený obvinenému sa javí ako neprimerane prísny a odporujúci zákonným princípom.

Podľa názoru dovolateľa trestnému stíhaniu obvineného bránila prekážka res indicata, teda veci rozhodnutej. Obvinený bol totiž rozkazom Okresného riaditeľstva Policajného zboru

(PZ) v Košiciach I z 2. augusta 2006, č.p. ORP-P-106/OPP-OD-2006, sankcionovaný pokutou 4 000 Sk (túto zaplatil 21. marca 2007) za priestupok na úseku zbraní a streliva podľa § 69 ods. 1 písm. d/ zákona o zbraniach a strelive (č. 190/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov); tento priestupok spáchal v podstate na tom skutkovom základe, že nesplnil povinnosť do siedmich dní od zániku platnosti zbrojného preukazu odovzdať zbraň do úschovy polície, resp. inak ukončiť jej držbu, či znehodnotiť ju.

V konaní o dovolaní prokurátor navrhol toto zamietnuť pre absenciu okolností odôvodňujúcich zníženie trestu pre obvineného, resp. pre právny záver, že vo veci existuje prekážka *res indicata*.

Obvinený navrhol dovolaniu vyhovieť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané na základe podnetu oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Tr. por.) so zodpovedajúcim obsahom (§ 374 Tr. por.), pričom tiež dospel k záveru, že sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., aj keď na základe iných okolností.

Najvyšší súd primárne skúmal, či napadnuté rozhodnutie je založené na správnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na správnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, pričom správnosť a úplnosť zisteného skutku neskúmal a nenechal (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.). Predmetom skúmania bola otázka, či obvinený svojim konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., teda či úmyselne držal strelnú zbraň bez povolenia.

Bolo zistené, že 14. novembra 2005 obvinenému skončila platnosť zbrojného preukazu, na základe ktorého mal do tej doby v legálnej držbe pištoľ. Obvinený podľa príslušných predpisov mal do siedmich dní zbraň odovzdať do policajnej úschovy, alebo previesť jej vlastníctvo na iného oprávneného držiteľa, či požiadať políciu o povolenie na zničenie alebo znehodnotenie zbrane, resp. na výrobu jej rezu. Obvinený takto nekonal, pričom 27. júna 2006 aj prevzal písomné oznámenie polície o skončení platnosti zbrojného preukazu a následných potrebných krokoch; zbraň odovzdal polícii až 14. marca 2007, teda až po začatí trestného stíhania.

Obvinený poprel úmysel ilegálne byť ozbrojený, svoju nečinnosť v tomto smere odôvodňoval nedostatkom času a nevenovaním pozornosti danému stavu ako dôsledku množstva jeho pracovných povinností, resp. z nich vyplývajúceho častejšieho pobytu v zahraničí.

Obvinený tiež uviedol, že zbraň 10. októbra 2005 odovzdal do úschovy spoločnosti s ručením obmedzeným N. (obchod so zbraňami), ktorá mala neskôr realizovať jej predaj inému; u tejto firmy bola zbraň uschovaná do 25. januára 2007, kedy došlo k jej vráteniu majiteľovi, teda obvinenému, a to práve v súvislosti so zistením, že tomuto skončila platnosť zbrojného preukazu.

Uvedené okolnosti boli zistené z výpovede svedka JUDr. V. N. (konateľ a uvedenej firmy) a z listinných dôkazov pochádzajúcich z tejto firmy.

Obvinený teda už v dobe skončenia platnosti zbrojného preukazu predmetnú zbraň nemal v reálnej držbe, ale táto bola uschovaná (aj z titulu jej predaja) u iného subjektu, pričom nebola zistená žiadna manipulácia s ňou zo strany obvineného; tento stav trval až do 25. januára 2007.

Označený zločin podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. spácha ten, kto úmyselne drží strelnú zbraň bez povolenia. Legálnym držaním zbrane je oprávnené prechovávanie či už u jej majiteľa či iného legálneho držiteľa (pri sebe) alebo na inom určenom mieste. Držba musí byť reálna, teda predstavujúca evidentnú možnosť nakladať s ňou (nosiť ju pri sebe, strieľať z nej, inak s ňou manipulovať v zmysle jej účelu a pod.). Obvinený v rozhodovanej veci takú možnosť nemal v dôsledku depozitu zbrane u iného legálneho subjektu, nemal možnosť ju používať, či inak s ňou manipulovať, resp. obvinený nekonal od 10. októbra 2005 do 25. januára 2007 tak, aby získal späť možnosť so zbraňou priamo nakladať, hoci tak konať mohol.

Obvinený teda počas podstatnej časti vymedzeného obdobia reálne zbraň nedržel, pričom od 14. novembra 2005 do 14. marca 2007 už formálne ku každej manipulácii s ňou nemal ani oprávnenie (okrem odovzdania do policajnej úschovy či iných opísaných možných postupov).

Najvyšší súd na tomto základe rezultuje, že konaním obvineného nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák., a to vo vzťahu k pojmu držba (zbrane).

Páchateľ uvedeného zločinu musí konať úmyselne (§ 11 ods. 1, § 17 Tr. zák.), pričom v rozhodovanej veci z konania obvineného je problematické vyvodiť, že konal úmyselne, teda že by vedome postupoval proti zámeru zákona (zákaz neregulovaného ozbrojovania). Jeho činnosť (či skôr nečinnosť) má výrazné znaky nedbanlivosti, a preto ani po subjektívnej stránke nebola naplnená skutková podstata posudzovaného zločinu.

Najvyšší súd na tomto základe dospel k záveru, že zistený skutok bol okresným súdom nesprávne právne posúdený ako trestný čin, hoci znaky jeho skutkovej podstaty neboli obvineným naplnené v celom rozsahu.

Vzhľadom na tento meritórny záver neprichádza už do úvahy skúmanie otázky trestu, a preto nie je reálne v rozhodovanej veci sa zaoberať otázkou, či mal byť trest mimoriadne znížený v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák., ako sa toho domáhal dovolateľ.

K ďalšiemu tvrdeniu dovolateľa, že totiž trestnému stíhaniu obvineného bránila prekážka *res indicata*, Najvyšší súd rezultuje, že sankcionovanie páchatel'a za skutok posúdený ako priestupok zásadne nepredstavuje uvedenú prekážku, aj keď ide o skutky v princípe totožné. V zmysle § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. je trestné stíhanie neprípustné, ak sa skoršie stíhanie obvineného pre ten istý skutok skončilo právoplatným (a v predpísanom konaní nezrušeným) rozsudkom súdu, resp. iným na jeho úroveň postaveným rozhodnutím. Sústavne a dlhodobo judikatúra súdov v prípade totožnosti skutku konštatuje, že trestnému stíhaniu nebráni ani predchádzajúci postih jeho páchatel'a za priestupok, ak teda tento skutok bol v inom konaní posúdený a sankcionovaný ako delikt menej závažný v porovnaní s trestným činom.

Najvyšší súd v tomto smere závery dovolateľa nepovažuje za relevantné a v súčasnosti nepovažuje za primeraný odklon od ustálených právnych výsledkov.

Dovolaním napadnutý trestný rozkaz je teda založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, čím je daný dovolateľom uplatnený dôvod mimoriadneho

opravného prostriedku podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hoci na základe iných (ako ním uvádzaných) okolností. Najvyšší súd teda mohol na základe tohto dôvodu dovolania podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vysloviť, že napadnutým trestným rozkazom okresného súdu bol (v neprospech obvineného) porušený zákon v ustanovení § 294 ods. 2 Tr. zák., lebo tento nebol správne aplikovaný. Je potrebné konštatovať, že zistené porušenie zákona zásadne ovplyvnilo postavenie obvineného (§ 371 ods. 4 Tr. por.), lebo tento bol uznaný za vinného zo spáchania deliktu, ktorého znaky však neboli naplnené.

Najvyšší súd v dôsledku toho potom podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý trestný rozkaz a naň nadväzujúce rozhodnutia; podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Košice II vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 22. júla 2009

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová